

naar beneden komt

'Put your head on my shoulder.'

Jeanne Joossens, een pronte dame van 77, schuifelt over het parket met Harry Clue (85).

uitwasemend die de hele buurt verzielt. Maar het doodvonnis is geveld. De Vlaamse regering heeft een machtiging tot onteigening afgeleverd. Het tiental eigenaars dat nog moeilijk doet over de schadevergoeding kan de sloop niet meer saboteren.

Boven de ingang van de Stadsfeestzaal hangt gevelbreed een toekomstvisioen. Tegen 2011 verrijst hier het Clarenhof, een residentieel paradijs voor tweeverdieners die de sociale mix van de binnenstad moeten opkrikken. Helemaal koosjer is de gunning van dit 35 miljoen wegende vastgoedproject niet verlopen. In een bui van verlicht bestuur had het college een jury aangesteld om de ontwerpen op hun architecturale en stedenbouwkundige merites te beoordelen. De jury, door de stad zelf samengesteld met toonaangevende experts, bekroonde eind 2005 unaniem het plan van de Kempense bouwgroep Van Roey. Toch werd het contract niet aan de winnaar, maar aan de tweede geklasseerde kandidaat toegekend. Over het politieke gekrakeel dat daarop volgde, willen we het niet meer hebben. Het woord vriendjespolitiek was niet van de lucht, vooral omdat in de winnende combinatie de in Mechelen alomtegenwoordige aannemer en voetbalmeenas Johan Willemsen figureerde. Evenmin willen we terugkomen op de dreigende uitputtingsslag voor de Raad van State, die de rivaliserende partijen tot een compromis noopte. Beide aannemers zullen de handen in elkaar slaan en de facturen verdelen om het door de stad geselecteerde project te realiseren. Veel interessanter is het argument waarmee Somers destijds zijn eigen jury terugfloot. Hij zag het winnende ontwerp niet zitten, omdat het de Euroshopping gedeeltelijk recycleerde. En dat, zo poneerde Somers, zouden de Mechelaars nooit pikken.

De ellebogen van Somers vergissen zich zelden. Het Mechelse volk wil tabula rasa, desnoods breken ze de Euroshopping met de blote hand af. Die collectieve afkeer heeft niet altijd bestaan. Gary, exploitant van een platenzaak op niveau 1, herinnert zich de wittebroodsweken maar al te goed. "Bij de opening in 1972 geloofde iedereen erin", zegt hij. "Een shoppingcenter met parking in het centrum van de stad, dat bestond nergens anders. Ik had al een kleine winkel op de Bruul, maar toen de projectontwikkelaar met de plannen langskwam, heb ik niet getwijfeld. Een nieuwe zaak in de Euroshopping, dat moest gewoon lukken. De lancering was grandioos. Ik had de hele voorpagina van het *Centrumblad* gekocht, promotie voor de sterrenparade die ik helemaal zelf had georganiseerd. Will Tura, Louis en Connie Neefs, Juul Kabas, wel dertig artiesten had ik opgetrommeld. Allemaal vrienden, want ik was toen zelf muzikant. De eerste drie jaar waren fantastisch, daarna ging het snel bergaf. Gelukkig had ik mijn ogen niet in mijn zak. Na vijf jaar heb ik het pand verkocht aan mijn onderbuur, een boekhandelaar die er nog in geloofde. Jaja, er zijn er veel die zwaar hun broek hebben gescheurd."

Gary verkoopt nog altijd muziek. Als marktkramer heeft hij een vaste stek op de zaterdagmarkt, toevallig vlak voor de gebaricadeerde ingang van de Euroshopping. Wat er misgelopen is? Van alles en nog wat, weten ervaringsdeskundigen zoals Gary. Om te beginnen bleek het geloof in het